

Недоступен ни однин перевод.

Кабирӣ аз ислом даст кашид,

аммо боз ҳам касе ба ӯ бовар накард

(Ё чаро чамъомади нахзатиён дар Дортмунд шикаст хӯрд?)

Хафтаи гузашта дар шаҳри Дортмунди Олмон чамъомади бокимондаҳои ташкилоти экстремистию террористии хизби нахзати исломӣ баргузор шуд. Дар он раиси гурезаи нахзат М.Кабирӣ як гурӯҳи хурди шахсони беному нишон ва мазҳабфурӯшро чамъ карда, бори дигар кӯшиш кард, ки дар атрофи худ як эътилофи қувваҳои зиддимиллӣ ва зиддидавлатиро ташкил кунад. Аммо ин нақшаи ӯ ва хоҷагонаш бори дигар шикаст хӯрд.

Идомаи чунин талошҳо маънои онро дорад, ки мутаассифона, нахзатиён ва пуштибонони онҳо иштибохоти фоҳиши худро, ки солҳои навадум боиси 150 ҳазор қушта, як миллион гуреза ва даҳҳо ҳазор ҷаҳилу бепарастор дар Тоҷикистон шуда буд, дарк накарда, дар пайи ислоҳи он нестанд. Баръакси ин, се соли ахир М.Кабирӣ ва ҳаммаслақонаш, бо истифода аз пуштибонии сиёсӣ, идеологӣ, молиявӣ ва ҳуқуқии кишвари барои ҳама маълум чамъомадҳо доир карда, талош доранд, ки миёни ҷомеа ҷойгоҳ касб намоянд. чамъомади навбатии ТТЭ ХНИ дар Дортмунди Олмон низ аз ҷумлаи талошҳои ҷон бахшидан ба ин ҷасади мурда буд, ки нобарор анҷомид. Барои шарҳи он шикасти нахзатиҳо, ҷанд андешаи мушаххасро дар бораи ин нишаст баён мебарем:

1. Сомонаҳои нахзатӣ аз ҳузури 300 нафар дар чамъомади Дортмунд ҷор мезананд, дар ҳоле ки дар он ҳамагӣ то 60 нафар ҳузур доштанд, ки аксаран, наздикону пайвандон ва ҳешону ақрабони роҳбари нахзатиҳо мебошанд. Аз ин лиҳоз, изҳори назари ин гурӯҳи қучақро наметавон “ҳамоиш” номида, дар атрофи он ҳангомасозӣ кард.

2. Ҷонибдорону ҳаммаслақони М.Кабирӣ, хусусан нафароне, ки тоҷик нестанд ва дар Тоҷикистон иқомат накардаанд, вазъияти ҷумҳуриро дуруст арзёбӣ карда

наметавонанд. Суботу осудагию амнияти, ки дар каламрави чумхури ҳукмфармост, дар ками андар кам давлатҳои чаҳонӣ ба назар мерасад. Аммо гурӯҳҳои дар хорич мустақарбуда ва минҷумла, «қоршиносони ҳудӣ»-и онҳо ба ояндаи неки давлати мо бо назари манфӣ менигаранд. Оё ҳамин аст онини ватандорӣ ва рисолати шаҳрвандии онҳо? Ватанро ба ҷои обод қардан ба вайрона табдил доданд ва боиси марғи ҳазорон ҳазор мардуми бегуноҳ шуданд. Магар тақозои дини мубини ислом ҳамин аст? Не, албатта не! Ин тақозои дили чанд мазабқурӯши нахзатист!

3. Чамъомади Дормунд, ки онро метавон «маҳфили ҳонаводагӣ» номид, ба ҳадафи асосӣ - ташкили ИНОТ-2 ва дар раъси он қарор гирифтани ТТЭ ХНИ нарасид. Тири нахзатиҳо ва хоҷагонашон ҳок ҳурд. ТТЭ ХНИ бо ирсоли даъватномаҳои бешумор ҳеле талош қарда буд, ки дар нишастии маққур теъдоди ҳар ҷӣ бештари тоҷикистониёни бурунмарзӣ ва намояндагони тамоми ниҳодҳои муҳолифи Ҳукумати Чумхурии Тоҷикистон ширкат варзанд, аммо бархилофи ин саъйу талошҳои қандинмоҳаи онҳо, бархе аз афроду ниҳодҳои муҳолифандеши тоҷик на қарат дар ин ҳамоиш иштирок нақарданд, балки расман муҳолифати ҳудро нисбат ба барғузориин он ва ҳамҷунин таъсиси дигарбораи ИНОТ изҳор доштанд.

Дар ин нишаст, аз қумла муҳоқирони қорӣ, баъзе созмонҳои дигари тоҷикӣ, мисли намояндагони "Ғуруҳи 24" ва Анҷумани нируҳои созанда иштирок надоштанд. Зиёиёни тоҷикистониин муқими Аврупо, аз қумла Исқандиёр Назар, Баҳтиёр Аминӣ, Ҳафиз Бобоёр, Темур Варқӣ, Раваан Темуриён, Алим Шерзамонов, Додочони Атовулло ва амсоли инҳо, бо он ки ба ҳамоиш даъватӣ буданд, дар он ширкат наварзиданд. Чанд нафаре аз онҳо дар 25-километрии Дормунд гирд омада, нишастии ҳудро шӯҳиомез «Бог» унвон қарданд ва зерини қатри нахзат наравтани ҳудро қасуруна, бо ақсҳо нишон доданд.

Зиёиён ҳаҳои пешғузаштагонро тақрор нақарданд. Зеро ба ҳубӣ дарқ қардаанд, ки ТТЭ ХНИ як гурӯҳи террористон асту бас. Террористоне, ки ғайринахзатӣ барояшон танҳо «атеист» асту «зардуштӣ». Дар қўҷақтарин лаҳзаҳои ростода, ҳар як нахзатӣ, аз қумла ҳудии Кабирӣ омода аст онҳоро санғсор намояд. Чуноне, ки як дафъа дар солҳои 90-ум баъзе зиёиён бо онҳо дар майдон буданд. Ва қун нахзатиҳо ҳудро ҳокими давруну қамон эҳсос қарданд, ҳамон лаҳза нонини зиёиёни дар қабаташон нишастаро ҳаром ва ҳудашонро «қофир» ҳуқм қарданд. Ширкат варзидан дар ҳамоишини нахзатиҳо бешақ маъноини террорист шудану бо террористон пайвастанро дорад.

4. Боқимондаҳои ТТЭ ХНИ то ҳол собит қарданӣ мешаванд, ки террорист нестанд. Дар ҳоле ки ин ҳақиқат барои тамоми мардуми Тоҷикистон маълум буда, созмонҳои бонуфузи сиёсӣ, иқтисодӣ ва интизомии аз қабали Созмони ҳамқорҳои Шанхай, Созмони Паймони

Амнияти Дастачамъӣ (СПАД-ОДКБ) ва ИДМ бо беш аз 3,5 миллиард аҳоли, онхоро чун ташкилоти террористию экстремистӣ эълон намудаанд.

Ин ташкилоти террористӣ на фақат бар хилофи мановфеи миллии мо амал мекунад, балки ҳамзамон дар сатҳи минтақа низ бо шабакаҳои маъруфи террористии бунёдгари ҳамкорӣ карда, боиси идома ёфтани дахлатпароканиҳои ҷангҷӯёни Давлати исломӣ мегардад. Мутобиқи омили расмӣ аксари шаҳрвандони Тоҷикистон, ки аз гумроҳӣ ба сафи ҷангҷӯёни Давлати Исломӣ пайвастанд, аслан ё аъзои ТТЭ ХНИ буданд, ё зери таъсири он мондаанд.

Ташкили ин ҳамоиш, роҳбарии қорҳои тадорукотии он, аз ҷумла пардохти хароҷоти равуои иштирокдорони он аз кишварҳои гуногун нишондиҳандаи идомаи сармоягузориҳои фаъолияти ХНИ аз тарафи кишвари маълум ва дастгирии ин кишвар аз терроризми байналхалқӣ мебошад.

Мутаассифона, соҳмону ташкилотҳои урупоие ҳастанд, ки ба хоҳири бозихои геополитикӣ ва мановфеи сиёсӣ иқтисодӣ нахзатро ба сифати бозича ва фишанги таъсиррасонӣ мавриди истифода қарор медиҳанд. Ин ҳолатро раҳбарияти нахзатӣ хуб медонад, вале онҳо, ки сарнавишти худро ба пайсаи хоҷагонашон ғуруҳтаанд, танҳо як роҳ доранд: то ҷон дар рамак доранд, бо хоҷагони худ ҳамкорӣ карда, дар расонаҳо ҳангомасозӣ ва игвогарӣ менамоянд.

5. Стратегияи асосии нахзат ба даст овардани қудрат ва барпо намудани давлати исломӣ дар Тоҷикистон буда, ин барнома роҳбарии таъсисоти маблағ, эҷоди таътеа, игвогарии матбуотӣ, ноором сохтани авзоъ дар минтақа ва ғайра роҳандозӣ менамояд. Аммо дар ҷамъомади Дормунд Кабирӣ бо ҳиллаи навбатӣ баромад карда, вожаи калидии «ислом»-ро аз барномаи худ ҳазф кард. Ӯ расман эълон кард, ки ХНИ аз мақсади асосии худ, яъне сохтани давлати исломӣ дар Тоҷикистон даст мекашад ва ба ҳамсафонаш намоишқорона дастур дод, ки дигар ин мақсади ҳизбро ошкоро эълон накунад. Вай бо ин макри навбатӣ меҳост ба ду ҳадаф бирасад: Якум, меҳост ташкилоти оилавӣ террористии худро дар назди хоҷагони аврупоиаш ҳамчун як соҳмони дунявӣ демократӣ нишон диҳад. Дуюм, меҳост бо ин доми навбатии худ муҳоҷирони меҳнатӣ ва зиёӣёни муҳоҷирро ба зерӣ нуфӯзи нахзат дароварда, бо онҳо «этилоф» сохта, боз аз онҳо истифода намояд.

Аммо ҷамъомади Дормунд нишон дод, ки ин тактикаи нахзатӣ натиҷа надод ва касе ба

хиллаи навбатии Кабирӣ бовар накард. Ӯ натавонист ин дафъа мухочирони точик ва зиёиёни миллии муқими Аврупоро ба доми худ дарорад. Зеро ҳама аз таърих медонанд, ки маҳз ҳамин хилларо охундҳо дар инқилоби соли 1979 истифода карда буданду роҳбарони нахзатӣ дар вақти сохтани ИНОТ дар соли 1993. Онҳо аз нерӯҳои демократӣ ва рӯшанфироии миллии барои расидан ба мақсади худ истифода намуда, сипас, ҳамаи онҳоро на танҳо “кидат” карданд, балки бо тамғаҳои “атеист”-у “зардуштӣ”-ю “мунофиқ” онҳоро аз байн бурданд. Кабирӣ ҳам дар Дортмунд ҳамин домро густарда буд.

Ҳамин тавр, бо вучуди тарҳи хиллаи нав ва бо вучуди ба хотири сиёсат ва қудрат расман даст кашидан аз ислом, М.Кабирӣ аз чамъомади Дортмунд бо дастии ҳолӣ баргашту маблағҳои охунд-спонсорҳо ҳамагӣ ба бод рафтанд. Бе шубҳа, ин ноқомӣ на танҳо шикасти нахзатиҳо, балки шикасти ғоҳиши таррохон ва хоҷагони онҳо низ мебошад.

Фаридун Ориёӣ